

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Con: XLVII. Docendi sunt Christiani/ q[uod] nisi sup[er]fluis abu[n]de[n]t/
necessaria tene[n]tur domui su[a]e retinere/ & nequaq[...] p[er] venijs
effundere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

& solidā veritatē, Nam & S. Bona: & ceteri om̄s, quādo i hæ
materā agentes sibiſp̄is opponerent, ergo omittēda sunt reliq̄
bona opa, Respondent vnanimiter, neq̄ q̄, Quia cetera bona
opera sunt meliora, q̄ ad p̄miū essentialem obrinendū, Patet era
go conclusio, Cū hoc illi dicāt, qui tamē asserūt indulgentias
esse thesaurū meritoꝝ Ch̄i & Eccl̄ie. ¶ CON: XLIII.

Quia per opus charitatis/crescit charitas/& fit hō
melior/Sed per venias nō fit melior/sed tātūmo a
pœna liberior.

Patet, Quia solū remissio pœnarū ibi datur, nec indulgētię
plus valent, vt etiā om̄s concedunt, q̄ vt tollāt pœnas, At ab
latio pœnæ non facit bonū, siue meliorē in charitate.

¶ CON: XLV.

Docendi sunt Christiani/ q̄ qui videt egenum/ &
neglecto eo dat p veniis/nō indulgētijs Papę/sed
indignationē dei sibi vendicat.

Quia peruerit ordinē suprapositū & contra id agit Ioan:
Si quis viderit fratrem suū necessitatē h̄re, & clauerit viscera sua
ab eo, quōto manet i eo charitas dei: Hanc autē necessitatē nostri
Sophistę interpretant extremā, scz, vt charitati nūq̄ vel rarissimē
melocūfaciant op̄andi, cū tamē ip̄i, si in necessitate essent non
extrema, sed prima, vellent sese iuuari, alios v̄o volūt iuuare,
cū tā exhalaret spiritū, Optimi sane Theologi & Ch̄iani, qui
faciant hoc hominib⁹, qd̄ sibi vellent fieri,

¶ CON: XLVI.

(libera/non p̄cepta.

Docendi sunt Christiani/ q̄ redēptio veniarū est

Satis id supra dixi, Q̄ venię sunt de nūero eorū, q̄ licēt, nō
autē eorū, quę expediūt, Quo mō in ver: lege libell⁹ repudij sac
rificiū Zelotypie, Et in no: lege, lites & iudicia p̄pter infirmos
imō, p̄pter duritiā v̄ram, inquit Ch̄us, Quę quicūq̄ egerit, to
serat pot⁹ q̄ cōmēdat, imō vt Glo: dicit li: v. de pe: & re: Qd̄
autē & multi alij meli⁹ facerent, vt p̄ se satisfacerēt, & nō redime
rēt venias, quāstū non nisi criminosis redimere op⁹ h̄nt.

¶ CON: XLVII.

Docendi sunt Christiani/q̄ nisi supfluis abūdēt/
necessaria tenētur dom̄i suę retinere/ & nequaq̄
p veniis effundere.

Quia Ap̄tus dicit, Qui suis & maxie domesticis nō puidet,
fidē negauit, & ē infideli deterior, Sed sūt multi, qui nec panē

nec vestē cōmode hñt, & tñ crepitu & strepitu venialitū p̄dicatoꝝ inducti, sc̄ipos fraudāt, & inopiā suā conficiūt, vt illorū copiā augeāt,

¶ CON: XLVIII.

Docēdi sunt Christiani/ q̄ Papa sicut magis eget/ ita magis optat in veniis dandis/ p̄ se deuotā orationē, q̄ promptā pecuniā.

Hāc cōcl: riderent dñi n̄ri Curtesani Romanę Curie consc̄ij Cortum in est, q̄ ante oīa debet Pontifex a suis subditis optare orōnē, sicut & S. Paulus sepius a suis optauit, Et hæc ē multo iustior veniā dandā causa, q̄ si mille struerent Basilicę, eo q̄ summ⁹ Pontifex tot in onstris demonū & impioꝝ hōim obsessus magis q̄ stipatus, non possit errare, nisi cum totius ecclie maximo malo, tñc maxime, si libet̄er audierit, Hāc pestilentē Syrenā suāꝝ vocat, non p̄sumit tantę celsitudinis apex errare, Itē & illā, Oīa iura positiua, sūt in serinio pectoris sui. Non p̄sumit quidē errare, sed an bona sit illa p̄sumptio q̄rit, Et sunt quidē in serinio pectoris ei⁹ oīa iura sua, sed an pecc⁹ ei⁹ bonū sit querit, id em̄ orōne curandū est, Sed de hæc re oīm pulcherrime. B. Bern: ad Eugenū Papā de Consideratione.

¶ CON: XLIX.

Docēdi sunt Christiani/ q̄ venię Papę sunt vtilis/ si nō in eas cōfidant/ Sed nocētis in e/ si timorem dei p̄ eas amittāt.

Vide itaq̄ periculū, populo venię p̄dicat, directe aduersus veritatē Crucis & timoris dei, Quia p̄mittit libertas eorū a p̄catis, deinde securitas remissioꝝ peccatoꝝ, Et euident̄ signū videt̄ veniā tali iactātia p̄dicatas, non esse ex deo, q̄ populus p̄ni⁹ accurrit, acceptat, obseruat, q̄ ip̄m sc̄m̄ Euāgelit̄ dei, vt p̄bet̄ veritas, Quia qd̄ ex deo venit, fastidit mūdus: ali⁹ venit i noie suo, & hñc suscipit, Et erroris cā sunt ip̄i fabular: talium Mḡi, q̄ sedulius & pomposius, q̄ Euāgelit̄, eas p̄dicant, tū q̄ oīb⁹ p̄dicāt: que paucoꝝ sunt, Nā vt sup̄ satis patuit, Venię sunt relaxationes licētie, p̄missiones, atq̄ indulgētie, & verę indulgētie (si rigidā vbi significationē accipimus), i. molliculę p̄missiones, delicatoꝝ, frigidor: durorū Christianoꝝ, i. Gabaonitarū & Hydrophoroꝝ ac seruoꝝ, magis q̄ Israelitū principū atq̄ filioꝝ, Probo aut̄ conclusionē.

Si opa charitatis seruide agentū, sunt talia, vt nemo in eis confidere, aut securus esse possit, Siquidē & Ioh̄ sanctissimus vertur̄ em̄ia op̄a sua, Et beatus vir qui timet̄ Dominum.